

Sygn. akt IV CNP 71/12

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 21 czerwca 2011 r., w sprawie z powództwa H. B.
przeciwko Miastu S. z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej -
Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej z siedzibą w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lutego 2013 r.,

**odrzuca skargę i nie obciąża powódki kosztami postępowania
wywołanego skargą.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację powódki H. B. i uwzględnił apelację pozwanego Miasta S., zmieniając wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 23 lutego 2011 r. i oddalając powództwo.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego wskazując, że niezgodność ta przejawia się w uznaniu, iż „fizyczne połączenie nieruchomości z drogą publiczną, bez wydania stosowanej decyzji administracyjnej jest zjazdem w rozumieniu ustawy o drogach publicznych z dnia 21 marca 1985 r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania konstrukcyjne, jakie musi spełniać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, określa art. 424⁵ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, skarga powinna zawierać: 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi; 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga powódki nie spełnia żadnego ze wskazanych wymogów konstrukcyjnych przewidzianych w powołanym przepisie. Zgodnie zaś z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. jest odrębne i niezależne i tak powinno zostać przedstawione w skardze. Brak choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a limine (zob. postanowienie z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV CNP 23/12, niepubl.).

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

db